

Levey Amalia, clasa a VIII-a, Palatul Copiilor Bistrița

URLETUL

Sub haina din sticlă opacă
stă în mine un adevăr
care rănește.

Zgârie hârtia. Zgârie sufletul,
iar când încerc să-i dau drumul
fuge.

Fața mi se frânge în semințe
care nu ajung în pământ.

Un car răsturnat
mă împiedică să ajung la tine,
la eul tău dezgolit
și rămân singură și stau și
contemplu la toate adevărurile și toate minciunile
de sub stratul meu de sticlă opacă
care se crapă pe zi ce trece.

Nu-mi poți coase fața la loc,
tu nu mă poți repara.